

disputants-הולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review & קושיא-challenge < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ■ ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-האומר	מימרא	מאן דאמר											
דרא רבי אבינא לסילתיה ואזל לגבי דרב הונא רביה	רבי זירא:										○	◇	סו.
גישו כמתנתו, מה מתנתו אם עמד חוזר, אף גישו אם עמד חוזר ומה גישו אע"ג דלא פריש, כיון דאמר כתבו - אע"ג דלא אמר תנו, אף מתנתו כיון דאמר תנו - אע"ג דלא קנו מיניה.	דאמר רב הונא:										■	○	סו.
אי מה מתנה ישנה לאחר מיתה, אף גט ישנו לאחר מיתה	מתקיף לה רבי אבא:										ז	◇	סו.
הכי השתא, בשלמא מתנה איתה לאחר מיתה, אלא גט לאחר מיתה מי איכא?											ז		סו.
מתנת שכיב מרע במקצת היא, ומתנת ש"מ במקצת בעיא קנין	אלא, רבי אבא הכי קא קשיא ליה:										ז	◇	סו.
לא בעיא קנין	מכלל דרב הונא סבר:										ז	◇	סו.
והא קי"ל דבעיא קנין											■	ז	סו.
שאני הכא, דמצוה מחמת מיתה הוא.											!	◇	סו.
מצוה מחמת מיתה בעיא קנין	מכלל דרב הונא סבר:										ז		סו.
והא קי"ל דלא בעי קנין											■	ז	סו.
חמר לא קאמר, דמי חמר לא קאמר, מחמר קאמר	אלא, רבי אבא הכי קא קשיא ליה:										ז	◇	סו.
ואידיך?											ז		סו.
מחמר, כדי לייפות את כחו.	[רב הונא]										!	◇	סו.
מחמר, כדי לייפות את כחו.	שלחו מתם:										■		סו.
מי שהיה מושלך לבור, ואמר כל השומע את קולו יכתוב גט לאשתו - הרי אלו יכתבו ויתנו.												■	מ
וליחוש שמא שד הוא											ז	◇	סו.
כשראו לו דמות אדם.	רבי יהודה:										!	◇	סו.
אינהו נמי אידמיי אידמן											ז		סו.
דחזו ליה בבואה.											!		סו.
אינהו נמי אית להו בבואה											ז		סו.
דחזו ליה בבואה דבבואה.											!	◇	סו.
ודלמא אינהו נמי אית להו											ז		סו.
לימדני יונתן שידא: בבואה אית להו, בבואה דבבואה לית להו.	רבי חנינא:										!	◇	סו.
ודלמא צרה היא											ז	◇	סו.
בשעת הסכנה, כותבין ונותנין אע"פ שאין מכירין.	תנא דבי ישמעאל:										!	◇	סו.
הבריא שאמר כתבו גט לאשתי - רצה לשחק בה.												■	מ
מעשה בבריא אחד שאמר כתבו גט לאשתי, ועלה לראש הגג ונפל ומת												○	◇
אם מעצמו נפל - הרי זה גט, אם הרוח דחתו - אינו גט.	רשב"ג:											■	◇
מעשה לסתור?												ז	ג
אם הוכיח סופו על תחילתו - הרי זה גט, ומעשה נמי בבריא שאמר כתבו גט לאשתי, ועלה לראש הגג ונפל ומת	חסורי מיחסרא והכי קתני:											■	!
אם מעצמו נפל - הרי זה גט, אם הרוח דחתו - אינו גט.	ואמר רשב"ג:											■	!
ההוא גברא דעל לבי כנישתא, אשכח מקרי ינוקא ובריה דיתבי ויתיב איניש אחרינא גבייהו, אמר להו: בי תרי מיניכו נכתבו גיטא לדביתהו, לסוף שכיב מקרי ינוקא												○	◇
מי משווי איניש ברא שליחא במקום אבא או לא?												^	סו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-האומר	מימרא	לא משוו אינשי ברא שליחא במקום אבא											
		רב נחמן:									!	◇	סו:
		משוו אינשי ברא שליחא במקום אבא.									!	◇	סו:
		רב פפי:									!	◇	סו:
		הילכתא: משוו אינשי ברא שליחא במקום אבא.									■	◇	סו:
		רבא:									■	◇	סו:
		אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו.											מ
		אמר לשלשה תנו גט לאשתי - הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאו ב"ד, דברי ר"מ											מ
		[רבי מאיר]											סו:
		וה הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין:											סו:
		מקובל אני, באומר לשלשה תנו גט לאשתי - שיאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאו ב"ד.											סו:
		נמינו לשליח: אף אנו מקובלין, שאפ"ל אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי - שילמדו ויכתבו ויתנו.											סו:
		רבי יוסי:											סו:
		אמר לעשרה כתבו ותנו גט לאשתי - אחד כותב ושנים חותמין, כולכם כתובו - אחד כותב וכולם חותמין, לפיכך אם מת אחד מהן - הרי זה גט בטל.											סו:
		ילמדנו רבינו, אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי, ואמרו לסופר וכתב וחתמו הן, מהו?											סו:
		ר ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל:											סו:
		תצא, והדבר צריך תלמוד.											סו:
		שלח להו: [שמואל]											סו:
		מאי הדבר צריך תלמוד?											סו:
		אילמא משום דהו להו מילי, ומספקא ליה: מילי אי מימסרן לשליח אי לא מימסרן לשליח											סו:
		הלכה כר' יוסי											סו:
		והאמר שמואל, אמר רבי:											סו:
		דאמר: [רבי יוסי]											סו:
		מילי לא מימסרן לשליח											סו:
		אלא לשמואל הא קא מיבעיא ליה: האי כתובו, אי כתב ידן אי כתב הגט.											סו:
		ותיפשוט ליה ממתני:											סו:
		אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו											סו:
		[תנן]											סו:
		היא גופא קא מיבעיא ליה: כתובו, כתב ידן הוא או כתב הגט הוא.											סו:
		פשיטא דכתב הגט הוא											סו:
		דקתני סיפא: אמר רבי יוסי, נמינו לשליח:											סו:
		אף אנו מקובלין, שאפ"ל אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי - שילמדו ויכתבו ויתנו לה											סו:
		אי אמרת בשלמא כתב הגט הוא - שפיר, אלא אי אמרת כתב ידן הוא, מי איכא בי דינא דלא ידעי מחתם חתימת ידייהו?											סו:
		אין, איכא בי דינא חדתא.											סו:
		והאמר שמואל, אמר רבי:											סו:
		הלכה כר' יוסי											סו:
		דאמר: [רבי יוסי]											סו:
		מילי לא מימסרן לשליח											סו:
		אי סבירי לן דכתובו - כתב ידן הוא, כתב הגט נעשה כאומר אמרו, ומודה ר' יוסי באומר אמרו.											סו:
		אמרי:											סו:
		ומי מודה ר' יוסי באומר אמרו?											סו:
		כתב סופר ועד - כשר											סו:
		והתנן:											סו:
		כתב סופר שנינו											סו:
		ואמר ר' ירמיה:											סו:
		חתם סופר שנינו											סו:
		ואמר ר' רב חסדא:											סו:
		מתני' מני' ר' יוסי היא											סו:
		מילי לא מימסרן לשליח											סו:
		דאמר: [רבי יוסי]											סו:
		מילי לא מימסרן לשליח											סו:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-? ^ question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

גיטין-האומר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי סלקא דעתך מודה רבי יוסי באומר אמרו, נפיק מינה חורבה, דזימנין דאמר להו לשנים אמרו לסופר ויכתוב ולפלוני ופלונני וחתמו, ומשום כיסופא דסופר חיישי ומחתמי חד מהנך סהדי וסופר בהדיהו, ובעל לא אמר הכי											◊	ס: